



BIBLIJSKO - MOLITVENA ZAJEDNICA

SVETI PAVAO

MAJKA EMANUELA

Uloga Mesije

U Post, 3,15, prvom navješčaju Radosne vijesti, istaknuta je bliska povezanost između Spasitelja i njegove majke.

U drugim proročkim tekstovima istaknuta je **majčinska i djevičanska** uloga Mesijine majke, koga proroci vide kao **nasljednika Davida kralja**, jer je njemu i njegovu potomstvu obećano kraljevstvo koje će trajati uvijek (2 Sam 7). Kralj je u tadašnje vrijeme bio prvi promicatelj i čuvar vjere u jedinoga Boga, koji je svoj narod izabrao, njemu se objavio po ocima (Abrahamu, Izaku , Jakovu) te konačno po svom sluzi Mojsiju sklopio savez vječni na Sinaju. Kralj je stoga bio po svojoj funkciji **prvi čuvar saveza Božjega s narodom te se brinuo za hram, kult i svećenstvo**. Zato je za narod kralj bio vidljivo **OČITOVANJE VOLJE BOŽJE**, pa je stoga i nazvan „Mešiah“, **POMAZANIK JAHVIN**.



Ipak, pobožni Izraelci iskustveno su doživljavali da svi kraljevi nisu bili dostojni svoga poziva i poslanja. **Griješili su, pa što više i sablažnjavali narod zavodeći ga čak da štiju i poganska božanstva. Narod je tada proživjavao teške duhovne krize.** Bog zato svome narodu podiže proroke koji u ime Božje govore:

ohrabruju narod u vjeri, odvrćaju od poganstva, potiču čisti kult i prorokuju DOLAZAK IDEALNOG KRALJA, MESIJE, koji će u potpunosti biti posrednik između Boga i ljudi te istiniti izraz volje Božje.

Proroštva o dolasku Mesije iz Davidove dinastije u Starom zavjetu nalazimo u 2 Sam 7, koje postaje temeljno mesijansko proroštvo na koje se sva druga nadovezuju, zatim u: Jer 23, 5-6; Ez 34,1-31; Iz 7,14; Mih 5,2-3.

Za nas je posebno interesantno proroštvo Izaije i Miheja proroka jer uz dolazak Mesije povezuju i njegovu majku.



Izaija u 7,14 prorokuje: „**Evo, djevica će začeti i roditi sina, i nadjenut će mu ime Emanuel!**“ Počev od prvog proroštva u Post 3,15, **Bog je polako spremao Mesijin dolazak na svijet.** Saborska konstitucija o Crkvi „Lumen gentium“ 55 ističe: „Ti prvi dokumenti, kako ih danas u Crkvi čitamo i shvaćamo u svjetlu daljnje i potpune Objave, korak po korak sve bliže iznose na vidjelo **lik žene, Otkupiteljeve majke.** Nju je, ako je gledamo u tom svjetlu, proročki zacrtalo već obećanje o pobjedi nad zmijom, dano prvim roditeljima poslije pada u grijeh. Na sličan način **ona je djevica koja će začeti i roditi Sina koji se će zvati Emanuel** (Iz 7,14; Mih 5,2-3; Mt 1,22-23; pa LG 55).

U Izaijinu tekstu prikazuje se Mesijina majka kao **djevica koja će u Novom zavjetu kod sv. Mateja 1, 18-23 i sv. Luke 1,30-33 biti ISUSOVA MAJKA.** **Stoga Izaijin tekst postaje izvorište za tumačenje naravi i uloge Otkupiteljeve majke, Blažene Djevice Marije.**



Okolnosti proroštva

Radi se o proroštvu koje je sastavni dio govora sadržanih u poglavljima 6-12 nazvanih „**Knjiga o Emanuelu**“. Ta proroštva izgovorio je prorok u vrijeme vladanja kralja Ahaza (756-716 p.Kr.).

Bilo je to teško razdoblje judejske povijesti.

Sirijska i sjeverno kraljevstvo Izrael stupili su u savezništvo da bi se oslobodili okupatora Asirije.

Oni traže u savezništvo i Ahaza. On odbija to savezništvo. **Sirijska i Izrael pvedu rat 734 g. pr. Kr.**

Protiv Judeje da u njoj svrgnu Ahaza i dovedu na vlast svoga saveznika, nekog sina Tabelova (Iz 7,6). Ahaz je u nevolji. **U opasnosti je Davidova dinastija.** I kralj i narod se uplašiše: „Uzdrhta srce kraljevo i srce svega naroda kao što u šumi ustrepčti drveće od vjetra“(7,2). Kralj se pita

što da radi? Savjetuje se s prorokom Izaijom. **Bog po proroku poručuje da kralj traži „ZNAK“ od Boga,** tj. Da vjeruje, moli i očekuje spasenje jer „**Ako se na mene ne oslonite, održat se nećete**“ (7,9).



Riječ „ZNAK“ kojega uz svoja obećanja obično daje Bog, ali ga ponizno može moliti i čovjek, znači (ZALOG ili OBEĆANJE da će se navješteno ili obećano ispuniti. Ovaj znak Ahaz treba moliti snagom iskrene vjere jer je trebao značiti PROVIDNOSNI ZAHVAT BOŽJI, samo SPASENJE koje ne izostaje onima koji se u Boga uzdaju. **Ali Ahaz nije imao tu vjeru. Nije vjerovao da ga Bog može spasiti u konkretnoj situaciji.** On se uzdao u svoju politiku jer je zatražio pomoć od Asirskog kralja Tiglatpilesera (2 Kr 16,7...).

Prorok Izaija, uvjerivši se u nevjeru kralja, proglašava Božju riječ: „**Evo, začet će djevica i roditi sina, i nadjenut će mu ime Emanuel!**“ (Iz 7,14).

Božja obećanja i pomoć ne izostaju. Sam Bog daje znak spasenja. Bit će to Emanuel koga će roditi djevica.



Znak djeteta

Više puta govori Izaija o znaku tog djeteta. Prvi puta ovdje u 7,14 ,a onda opet u 9,5-6 i u 11,1-5. **Iz ovih tekstova jasno je da DIJETE jest ZNAK SPASENJA** ukoliko se u njemu očituje Božja prisutnost: **Emanuel-S nama Bog**. Znak u prorokovim prilikama, kada kralj ne vjeruje, očituje trajnu Božju vjernost Savezu i ostvarenju obećanja danih Davidu i njegovu potomstvu (2 Sam 7). To znači da prorok naviješta , **BOLJEG i IDEALNOG kralja, Mesiju, u kome će se očitovati Božja prisutnost, Emanuel.**

Zato i kliče: „Čujete, dome Davidov“ (7, 13). **Prorok u zanosu vjere naviješta Božju vjernost i vječnu inicijativu u procesu spasenja.** Dok nevjeri čovjek (kralj) odbacuje Božji znak, dotle Bog sam, ljubavlju, pobjeđuje grijeh kralja i naroda i u djetetu, kraljevu nasljedniku, obećaje spasenje.



Idealni Mesija

Prorok nadalje tom djetetu pridaje i svojstva idealnog kralja. **Imat će svojstva koja će očitovati samu prisutnost Boga. Dijete će biti nosilac vrhovne vlasti. Dakle, kralj. Bit će divni savjetnik, oboružan božanskom snagom, bit će kao Otac vječni, knez mironosni (Iz 9,5). Vladat će u „pravu i pravednosti“ (Iz 9,6; Jer 33, 15). Bit će to dijete zakoniti nasljednik iz Davidova potomstva: mladica iz panja Jišajeva (Iz 11,1) . Bit će kao pomazanik Jahvin, Mesija, obasut i darovima Duha Svetoga (Iz 11,2-5).**

Dijete, dakle koje će biti Ahazov nasljednik tj. Njegov sin EZEKIJA (716-687), iako još pred rođenjem (7,14) ili već rođen (Iz 9,5) ZNAK je Ahazu i narodu. **Znak je u sadašnjosti, ali i budućnosti.** Ahazu je znak nad kojim se morao zamisliti. **Bio je to znak da je povijest i sapsenje u Jahvinim rukama.** Znak je to kralju i narodu, a i Bogu na slavu kao znak vječan, neprolazan“ (Iz 55,13). Znak je da će Davidov dom podizati sam Bog prisutan u svojim izabranicima iz Davidove dinastije: S nama Bog.



I drugi proroci govorit će isto tako protiv lažnih vođa, kraljeva, pastira naroda i najavljavati da će sam Bog iz Davidova potomstva podizati narodu **Dobroga pastira koji će ih okupljati i spašavati.**

„Jao pastirima koji upropašćuju i raspršuju ovce paše moje... Zato ću se ja sada pobrinuti za vas zbog zlodjela vaših, riječ je Gospodnja. I sam ću skupiti ostatak svojih ovaca iz svih zemalja... i podići ću im pastire da ih pasu, te se ničega više neće bojati i plašiti, niti se gubiti – riječ je Gospodnja. Evo dolaze dani ... podići ću Davidu IZDANAK pravedni. On će vladati i izrael će živjeti spokojno. I evo imena kojim će ga nazvati „Jahve, Pravda naša“... (Jer 23, 1-18).”

I prorok Ezekijel govori u istom smislu u 34, 1-31.

To DIJETE, Mesija, kralj u punom smislu značenja riječi jest IDEALNI KRALJ, Mesija ISUS KRIST kako tekst tumači sv. Matej u 1, 22-23.



Majka Emanuela

Prorok Izaija u 7,14 dok najavljuje znak djeteta povezuje njegov pojavak uz ulogu njegove majke. **On centrira najveštaj uz majčinstvo i djevičansko rođenje.**

U ovom proroštvu prorok vidi **mladu kraljicu, označenu pojmom „almah“**. Djevica, mlada žena, kraljeva zaručnica, porodom će osigurati nastavak Davidove dinastije i omogućiti ispunjenje Božjih obećanja i konačnog spasenja.

Djelo je, dakle, proroštvo mesijanski usmjereno i u daleku budućnost, prema Spasitelju. Djevica tako iz ovoga proroštva pridonosi osiguranju spasenja u Kristu, u kome se u potpunosti ispunilo proroštvo, kako to tumači sv. Matej 1, 22-23.

Stoga se u ovoj djevici skupljaju sva obećanja i blagoslovi Božji obećavani narodu. Djevica je u tom smislu u punom značenju riječi Djevica, Majka Otkupitelja Isusa Krista.



I prorok Mihej u 5,1 konkretizira MAJČINSTVO Mesije „koji će vladati nad Izraelom“.

Majka će ga rodit u Betlehemu, Davidovu gradu.

Bit će dakle Davidov potomak.

On će osigurati blagostanje zemlje i uspostaviti mir jer Njegov je iskon od davnina „od vječnih vremena“ (Mih 5,1). „On – on je mir“ (5,4) .

On će biti u punom smislu riječi Emanuel. S nama Bog.

Stoga i majka Emanuelova iz Izaije i Miheja, kraljica, jest u punom smislu Marija, majka Iususa Krista u kom se čovječanstvu očitovao sam Bog.

Zato i Emanuelova majka jest bila i ostaje izvor NADE u konačno spasenje koje ona donosi svojim porodom.

